

UZASADNIENIE

Zmiana przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych umożliwi podmiotom, które, realizując swoje zadania, gromadzą dane osobowe, bieżącą weryfikację tych danych na podstawie zbioru PESEL i ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, zapewniając w tym obszarze bezpieczeństwo obrotu prawnego. Ponadto zmiana ta jest podyktowana potrzebą wyeliminowania przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne, brakiem pewnych rozwiązań oraz zmian, które wynikają z dotychczasowych doświadczeń.

Podstawowe zmiany dotyczą:

- doprecyzowania przepisów regulujących zasady gromadzenia danych w zbiorach informatycznych,
- wprowadzenia nowych rozwiązań w zakresie udostępniania danych przez stworzenie możliwości udostępniania danych zawartych w zbiorze PESEL oraz ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (obecnie w ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych) za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w drodze weryfikacji danych,
- ustalenia zasad unieważniania dowodów osobistych, których brakowało w dotychczasowych przepisach,
- doprecyzowania zakresu danych gromadzonych w ewidencjach wydanych i unieważnionych (obecnie utraconych) dowodów osobistych.

Szczegółowe zmiany ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych:

W art. 1 ust. 3 pkt 3

Rozszerzenie zakresu nowelizacji o zmianę art. 1 ust. 3 pkt 3 nastąpiło na skutek uwagi wniesionej przez Ministra Spraw Zagranicznych, który podniósł, że uregulowania zawarte we wskazanym przepisie obowiązującej ustawy nie dają prawnych podstaw obywatelom polskim do przekraczania granic na podstawie dowodu osobistego np. z Republiką Chorwacji oraz Bośni i Hercegowiny, mimo że państwa te uznały dowód osobisty za dokument

wystarczający do przekraczania ich granic. Proponowana projektem zmiana stwarza podstawę prawną obywatelom polskim do przekraczania granicy tych państw na podstawie dowodu osobistego.

W art. 14

Dotychczasowy zapis ust. 1 obowiązującego przepisu został rozszerzony w taki sposób, aby każda zmiana stanu cywilnego, zmiana imienia lub nazwiska oraz inne zmiany w aktach stanu cywilnego były przekazywane przez kierowników urzędów stanu cywilnego nie tylko do organów ewidencji ludności, ale również do organu, który wydał dowód osobisty osobie, której zmiany dotyczą. Wprowadzenie tej zmiany umożliwi bezpośrednią aktualizację danych osoby zawartych w ewidencjach wydanych i unieważnionych dowodów osobistych. Regulacja ta jest również podyktowana zmianami art. 40 oraz 43, w których określono termin unieważnienia dowodu osobistego z uwagi na zmianę danych jego posiadacza. Konsekwencją zaproponowanych zmian będzie poprawa jakości danych pozyskiwanych z tych ewidencji.

W ust. 2 tego przepisu dodano, że zameldowania dziecka dokonuje organ gminy w miejscu pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące matki dziecka lub tego z rodziców, u którego dziecko faktycznie przebywa, w sytuacji gdy żadne z rodziców nie posiada zameldowania na pobyt stały. Takie rozwiązanie ureguluje, stosowaną dotąd w praktyce, rejestrację dzieci, których rodzice nie posiadają zameldowania na terytorium RP.

Ust. 3 omawianego przepisu zmieniono w taki sposób, że na kierownika usc, który wydał decyzję o zmianie imienia lub nazwiska, nałożono obowiązek powiadamiania wystawcy dowodu osobistego o zmianie imienia lub nazwiska przez posiadacza dowodu osobistego. Ponadto doprecyzowano również przepis dotyczący właściwości organu gminy, do którego należy przekazać wskazane wyżej zawiadomienie w przypadku braku zameldowania osoby na pobyt stały.

W ust. 4 tego przepisu nałożono na wojewodę obowiązek powiadamiania wystawcy dowodu osobistego o utracie obywatelstwa polskiego przez posiadacza dowodu osobistego.

Projektowane w ust. 3 i 4 rozwiązanie umożliwi unieważnienie w systemach informatycznych dokumentu zawierającego nieaktualne dane, a udostępnione dane z tych systemów będą miały lepszą jakość.

Zapis art. 14 został rozszerzony przez dodanie ust. 5, mocą którego organy wyszczególnione w ust. 1 – 4 omawianego przepisu zostały zobligowane do informowania ministra właściwego do spraw wewnętrznych o zmianie danych osoby, która nigdy nie posiadała miejsca pobytu stałego lub czasowego ponad 3 miesiące na terytorium RP, a której nadano numer PESEL. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie przekazywania aktualizacji do zbioru PESEL, w sytuacji gdy żaden z organów gminy nie jest właściwy do przekazywania zmian (np. gdy zapis w zbiorze PESEL został założony na wniosek konsula RP), a także zapewni lepszą jakość udostępnianych z tego zbioru danych.

W art. 37

W ust. 1 w pkt 4 doprecyzowano, że w dowodzie osobistym zamieszcza się wyłącznie adres pobytu osoby w kraju, gdyż tylko takie dane adresowe są gromadzone w zbiorach meldunkowych. W przypadku osób zamieszkałych stale poza granicami kraju informacji o adresie nie zamieszcza się. Konieczność takiego doprecyzowania obowiązującego przepisu jest podyktowana niejednoznacznymi przepisami w tym zakresie. Część organów wpisuje w dowodach osobistych, zgodnie z oczekiwaniami wnioskodawców, miejsce zamieszkania osoby za granicą, które nie jest z oczywistych względów w żaden sposób weryfikowalne. Zapis pkt 6 tego przepisu dostosowano do przepisu art. 31a ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych – definiującego numer PESEL. Doprecyzowano również zapis pkt 8 przez dodanie serii i numeru dowodu osobistego, gdyż, mimo że w dowodzie osobistym zamieszcza się także serię i numer tego dokumentu, brakowało uregulowań prawnych w tym zakresie.

Zmieniono również ust. 2 omawianego przepisu, regulując wynikającą z dotychczasowej praktyki kwestię niezamieszczania żadnego podpisu, a więc pozostawienia pustego pola przeznaczonego na podpis, jeżeli posiadacz dokumentu nie może złożyć własnoręcznego podpisu. Obecnie przepis nie reguluje tej kwestii, mimo że zdarzają się przypadki, że osoba ubiegająca się o wydanie dowodu osobistego z różnych względów nie może złożyć

własnoręcznego podpisu. Na powyższe zwrócił również uwagę w swoim wystąpieniu Rzecznik Praw Obywatelskich, który zasugerował zmianę tego przepisu. Ponadto, wzorując się na ustawie o dokumentach paszportowych, zastąpiono wyraz „zdjęcie” zwrotem „wizerunek twarzy”.

Dodano także nowy ust. 3 regulujący kwestię podpisu osoby, która nie ukończyła 13 roku życia, zamieszczanego w dowodzie osobistym, przez odstąpienie od zamieszczania podpisu takiej osoby. Rozwiązanie to przyczyni się do usunięcia powstałych w praktyce wątpliwości, czy podpis takiej osoby powinien być zamieszczany w dokumencie, tym bardziej, że osoba poniżej 13 roku życia nie posiada zdolności do czynności prawnych, wobec czego jej podpis nie ma mocy prawnej.

Dotychczasowy ust. 3 został oznaczony jako ust. 4 i dostosowano wyszczególnioną tym zapisem numerację do numeracji wynikającej z ust. 1.

W art. 40

Nadano nowe brzmienie art. 40, oznaczając jego dotychczasową treść jako ust. 1, oraz dodano ust. 2 i 3, wskazujące terminy, w jakich osoba jest obowiązana złożyć wniosek o wymianę dowodu osobistego. W dotychczasowych uregulowaniach prawnych kwestie dotyczące obowiązku wymiany dowodu osobistego oraz terminu dokonania tej czynności były zawarte w różnych aktach prawnych (ustawie i rozporządzeniu). Proponowane rozwiązanie pozwoli na uregulowanie tych kwestii w jednym akcie, tj. ustawie.

W art. 42

W ust. 1 tego przepisu nałożono na organ gminy, któremu osoba zgłosiła utratę dowodu osobistego, lub polską placówkę konsularną właściwą ze względu na miejsce pobytu obywatela polskiego obowiązek powiadomienia przy użyciu dostępnych środków (np. telegraficznie, za pomocą dalekopisu, telefaksu, poczty elektronicznej) organu, który wydał dowód osobisty, o konieczności unieważnienia dowodu osobistego zgłoszonego jako utracony.

Ust. 2 otrzymał nowe brzmienie i tym przepisem nałożono na osobę, która utraciła dowód osobisty, obowiązek niezwłocznego złożenia wniosku o wydanie dowodu osobistego.

Ust. 3 otrzymał nowe brzmienie, zgodnie z którym osoba, która znalazła dowód osobisty innej osoby, jest obowiązana niezwłocznie przekazać ten dokument organowi gminy, Policji, innym organom administracji publicznej, na które nałożono z kolei obowiązek zwrotu tego dokumentu do wystawcy.

W ust. 4 uregulowano sytuację osoby, która znalazła dowód osobisty innej osoby, wskazując, iż może ona przekazać go posiadaczowi dowodu osobistego. Jednocześnie posiadaczowi dowodu osobistego pozostawiono swobodę decyzji w zakresie zgłoszenia dowodu jako utraconego w celu jego unieważnienia. W ust. 5 i 6 nałożono obowiązek zwrotu dowodu osobistego przez osobę, która znalazła własny dokument zgłoszony jako utracony, jak również przez osobę, która utraciła obywatelstwo polskie, przy czym taki zapis stanowi utrzymanie dotychczasowego rozwiązania w tym względzie.

Konieczność wprowadzenia omawianych zmian była spowodowana zbyt ogólnymi regulacjami prawnymi w tym względzie, nieuwzględniającymi przede wszystkim zagrożeń, na jakie jest narażona osoba, która utraciła dowód osobisty. Wskazanie środków technicznych, za pomocą których możliwe jest przekazanie informacji o utracie dowodu osobistego do wystawcy tego dokumentu, zapewnia szybkie jego unieważnienie w systemach informatycznych, co w pełni zabezpieczy interes posiadacza utraconego dokumentu. Obecnie, zgodnie z przepisami rozporządzenia, unieważnienie dowodu osobistego może nastąpić dopiero, gdy zainteresowana osoba złoży wniosek o wydanie nowego w miejsce utraconego.

W art. 43

Przepis ten otrzymał zupełnie nowe brzmienie, które nie odnosi się do obowiązku zwrotu dowodu osobistego, ale precyzyjnie określa w ust. 1 terminy i przyczyny unieważnienia dowodu osobistego, a w ust. 3 formę unieważnienia dowodu osobistego w przypadkach utraty dokumentu, zniszczenia lub znalezienia, utraty obywatelstwa polskiego, zgonu posiadacza dowodu osobistego, zmiany danych zawartych w dokumencie, wymiany dowodu osobistego w miejsce poprzedniego dokumentu, upływu terminu ważności dokumentu. Jest to nowe rozwiązanie, które nie uzależnia unieważnienia dowodu osobistego w systemach informatycznych od obowiązku faktycznego

zwrotu dokumentu do jego wystawcy. Unieważnienie dowodu osobistego następuje na skutek zaistnienia okoliczności przewidzianych prawem.

Rozwiązanie to przyczyni się do zabezpieczenia interesu państwa i obywateli oraz ma wpływ na jakość danych zawartych w ewidencjach udostępnianych innym podmiotom. Natomiast w ust. 4 wprowadzono obowiązek zwrotu dowodu osobistego w przypadku unieważnienia tego dokumentu jako wydanego z naruszeniem przepisów ustawy. Z oczywistych względów taki dokument, z chwilą unieważnienia, powinien zostać wycofany z obrotu prawnego.

W art. 44

Konsekwencją proponowanych zmian w ustawie jest konieczność dostosowania do nich przepisów wykonawczych, a więc sformułowania nowych delegacji ustawowych pozwalających na kompleksowe uregulowanie kwestii związanych z określeniem wzoru dowodu osobistego oraz trybu postępowania w sprawach wydawania dowodów osobistych, ich unieważniania, wymiany, zwrotu lub utraty. Objęte projektem zmiany w tym względzie nie mieszczą się bowiem w ramach istniejących upoważnień ustawowych.

W art. 44c

W ust. 1 zrezygnowano z nałożonego na organy ewidencji ludności obowiązku aktualizacji każdej zmiany danych osobowych zawartych w ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych. Powyższe jest konsekwencją przepisu art. 14 nakładającego na wyszczególnione w tym przepisie organy obowiązek informowania organu, który wydał dowód osobisty, o wszelkich zmianach dotyczących osoby posiadającej dowód osobisty.

W art. 44e i 44f

Zgodnie z uwagami Rządowego Centrum Legislacji, ze względu na proponowany szeroki zakres nowelizacji, nadano art. 44e nowe brzmienie, dokonując przy tym następujących zmian:

Ust. 1 został zmieniony przez wprowadzenie przepisu umożliwiającego uzupełnianie gminnych ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych danymi uzyskanymi w wyniku realizacji obowiązków przez organy określone w art. 14 i 42 ustawy.

W ust. 3 zmieniono zakres danych gromadzonych w ewidencjach wydanych i unieważnionych (obecnie utraconych) dowodów osobistych przez wyeliminowanie przepisu dotyczącego poprzednich imion i nazwisk posiadacza dowodu osobistego. Doprecyzowano zakres dotyczący danych osobowych rodziców posiadacza dowodu osobistego. Ponadto w zakresie danych gromadzonych w omawianych ewidencjach zamieszczono zamiast fotografii wizerunek osoby ubiegającej się o wydanie dowodu osobistego oraz uzupełniono zakres gromadzonych danych o informację dotyczącą braku możliwości złożenia podpisu przez tę osobę. Doprecyzowano również, jaki adres zamieszkania posiadacza dowodu osobistego jest wprowadzany do ewidencji, przez wskazanie, że dotyczy on wyłącznie zamieszkania na terytorium RP.

W przepisie tym określono również zakres danych gromadzonych w ewidencjach dotyczących dowodów osobistych, wskazując, że ewidencje zawierają dane o dacie i przyczynach unieważnienia poprzednich dowodów osobistych.

W ust. 4 doprecyzowano formę, w jakiej minister właściwy do spraw wewnętrznych prowadzi ogólnokrajową ewidencję wydanych i unieważnionych dowodów osobistych wydanych po dniu 31 grudnia 2000 r., a więc dowodów osobistych w formie ID karty. Z uwagi na fakt utraty ważności z mocy prawa książeczkowych dowodów osobistych (wydawanych do tej daty) zrezygnowano z gromadzenia danych o tych dokumentach w omawianej ewidencji. Jednocześnie poszerzono zakres danych gromadzonych w omawianej ewidencji o dane dotyczące utraconych, niespersonalizowanych blankietów dowodów osobistych.

Powyższe rozwiązanie pozwoli pozyskać wiedzę o ewentualnie spersonalizowanym w sposób nieuprawniony dowodzie osobistym.

Konsekwencją zmiany zapisu ust. 4 jest uchylenie dotychczasowego ust. 5. Dostosowano również treść ust. 6 do treści ust. 1.

W art. 44g – 44i

Podstawowe zmiany dotyczą:

- wprowadzenia, obok tradycyjnych wniosków o udostępnienie danych składanych na formularzach papierowych, także możliwości składania tych wniosków drogą elektroniczną przez składanie wniosku za pomocą formularza w wersji elektronicznej opatrzonego bezpiecznym podpisem

- elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu,
- rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do nieodpłatnego uzyskiwania informacji o danych osoby zmarłej o spadkobierców w celu uzyskania „aktu poświadczenia dziedziczenia” w postępowaniach prowadzonych na mocy ustawy – Prawo o notariacie,
 - rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do udostępniania danych za pomocą urządzeń teletransmisji danych bez konieczności składania wniosku w tym zakresie o Biuro Ochrony Rządu, z uwagi na zadania realizowane przez BOR na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2004 r. Nr 163, poz. 1712, z późn. zm.) oraz o Służbę Celną,
 - umożliwienia szerszej grupie podmiotów udostępniania danych zawartych w zbiorze PESEL oraz ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (obecnie w ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych) za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w drodze weryfikacji danych,
 - wprowadzenia przepisów regulujących warunki konieczne do uzyskania zgody na weryfikację danych w drodze teletransmisji danych oraz tryb uzyskania takiej zgody,
 - umożliwienia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przeprowadzenia kontroli podmiotów korzystających z dostępu do danych zawartych w zbiorze PESEL oraz ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (obecnie w ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych) za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w drodze weryfikacji danych.

Wprowadzenie możliwości składania wniosków o udostępnienie danych ze zbioru PESEL oraz ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (obecnie ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych) w formie formularza w wersji elektronicznej opatrzonego bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu – jest uzasadnione dynamicznym rozwojem nowych

technologii, jak też koniecznością przystosowania sposobu udostępniania ww. danych do regulacji przewidzianych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565) i będzie stanowiło realizację przepisu art. 63 § 3a Kodeksu postępowania administracyjnego.

Umożliwienie szerszej grupie podmiotów udostępniania danych zawartych w zbiorze PESEL oraz ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (obecnie w ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych) za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w drodze weryfikacji danych, jest postulowane od wielu lat przez przedsiębiorców, u których w codziennej działalności zachodzi konieczność sprawdzenia poprawności danych osobowych ich klientów. Dotyczy to w szczególności takich instytucji jak: banki, firmy ubezpieczeniowe, operatorzy telekomunikacyjni, zakłady energetyczne itp. Na skutek szerokiego udostępnienia interfejsów do weryfikacji on-line możliwe stanie się szybkie poświadczenie tożsamości klientów tych instytucji (np. w związku z umowami zawieranimi z klientami). W rezultacie umożliwienie sprawdzania w ten sposób uprawnionym podmiotom poprawności przetwarzanych przez nich danych osobowo-adresowych wpłynie zapewne na zmniejszenie kosztów produktów i usług na skutek zmniejszenia kalkulowanego ryzyka związanego z przypadkami podawania nieaktualnych danych adresowych lub fałszywej tożsamości i wykorzystania fałszywych lub nieaktualnych dokumentów poświadczających tożsamość. Należy także podkreślić, że wprowadzenie bardziej dostępnych sposobów weryfikacji danych znajdujących się w ww. zbiorach i ewidencji z danymi znajdującymi się we wspomnianych instytucjach komercyjnych – będzie stanowiło dla osoby fizycznej istotną motywację do poprawienia i uaktualnienia dotyczących jej danych w celu doprowadzenia do zgodności danych znajdujących się w powyższych zbiorach i ewidencji z danymi będącymi w gestii przedsiębiorców.

Wprowadzenie możliwości udostępniania danych zawartych w zbiorze PESEL oraz ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (obecnie w ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych) za pomocą urządzeń teletransmisji danych, w drodze weryfikacji danych, wymaga wprowadzenia do ustawy przepisów regulujących warunki

konieczne do uzyskania zgody na weryfikację danych w ww. sposób oraz tryb uzyskania takiej zgody. Dostęp do przedmiotowych danych w drodze teletransmisji danych powinny mieć bowiem podmioty posiadające urządzenia umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej dane w systemie i cel ich uzyskania, dysponujące zabezpieczeniami technicznymi i organizacyjnymi uniemożliwiającymi wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania. Uzyskanie danych w ten sposób powinno być natomiast uzasadnione interesem prawnym i zakresem wykonywanych zadań oraz prowadzonej działalności.

W celu wykluczenia dowolności oraz wprowadzenia możliwości kontroli dostępu do ww. danych przez teletransmisję danych w drodze weryfikacji danych, odmowa udostępnienia danych w drodze weryfikacji danych oraz cofnięcie zgody na taką weryfikację powinny następować w drodze decyzji administracyjnej.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych, wyrażając zgodę na korzystanie z dostępu do danych za pomocą weryfikacji danych, powinien mieć możliwość kontroli spełniania przez dany podmiot warunków, od których realizacji jest uzależnione przetwarzanie danych przez weryfikację danych. Szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli w podmiotach, którym udostępniono dane za pomocą weryfikacji danych, będzie określony w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy.

Wykreślenie z projektu ustawy w art. 44h ust. 12 przepisu o potrzebie uwzględnienia w rozporządzeniu zróżnicowanej wysokości opłaty za udostępnienie danych z uwagi na konieczność pokrycia przez opłatę kosztów udostępnienia określonych danych – jest uzasadnione przesłankami praktycznymi i finansowymi. Monitoring kosztów związanych z udostępnieniem konkretnej informacji, a następnie sprawdzanie poszczególnych płatności wymagałyby bowiem zwiększenia obsady etatowej w komórce zajmującej się udostępnianiem danych z ww. zbiorów i ewidencji. Obowiązujący obecnie (w przypadku danych udostępnianych na podstawie art. 44h ust. 2 pkt 2 i 4 ustawy) system oparty na opłacie ryczałtowej płatnej „z góry” i konieczności dołączania do wniosku dowodu jej uiszczenia – umożliwia szybką weryfikację opłat. Wysokość opłat powinna być natomiast zróżnicowana nie tylko w zależności od zakresu udostępnionych danych, lecz także w zależności od sposobu ich udostępniania

(udostępnianie danych drogą on-line powinno być tańsze niż udostępnianie danych listownie). Stąd konieczność dodania zapisu o tym, że rozporządzenie wykonawcze powinno określać zróżnicowaną wysokość opłat również w zależności od sposobu udostępniania danych.

Dodany art. 44j

W ust. 1 wskazuje się, iż ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przysługuje uprawnienie do kontrolowania podmiotów, które korzystają z dostępu do danych za pomocą udostępniania danych w drodze weryfikacji w zakresie spełniania przez nich warunków technicznych i posiadania interesu prawnego.

Kontrola będzie mogła być przeprowadzana zgodnie z planem albo doraźnie, co do zasady, w siedzibie podmiotu kontrolowanego w miejscach i w czasie wykonywania jego zadań, a w sytuacji gdy będzie tego wymagać dobro kontroli – również w dniach wolnych od pracy i poza godzinami pracy.

Projekt zakłada, iż kontrolę będzie przeprowadzał upoważniony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych pracownik urzędu obsługującego tego ministra na podstawie imiennego upoważnienia oraz legitymacji służbowej lub dowodu osobistego.

Projekt wskazuje uprawnienia, jakie będzie posiadać kontroler podczas przeprowadzanej kontroli, określa obowiązki nałożone na podmiot kontrolowany oraz przewiduje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia sposobu przeprowadzania kontroli, wzoru upoważnienia do jej przeprowadzania oraz wzoru protokołu kontroli.

W art. 45

Dodano ust. 4 określający właściwość organu gminy do unieważnienia dowodu osobistego. Przepis ten jest konsekwencją zmian art. 43 ustawy.

W art. 55

W art. 55 dodano przepis odnoszący się do sankcji karnych nakładanych na osobę, która nie zwraca dowodu osobistego w przypadku wydania tego dokumentu z naruszeniem przepisów ustawy, np. wyłudzenia dowodu osobistego przez cudzoziemca. Zaproponowane zmiany są konsekwencją zmian dokonanych w art. 42 i 43 ustawy.

Ponadto, w związku ze stanowiskiem przedstawionym przez Rządowe Centrum Legislacji, do projektu wprowadzono zmiany w zakresie nadania nowego brzmienia: tytułom rozdziałów 8a i 8b, art. 44f, art. 44h ust. 1 i 8, art. 44i ust. 1 i 3 i art. 51 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, które polegają de facto na zastąpieniu użytych w różnej liczbie i przypadkach wyrazów „wydanych i utraconych dowodów osobistych” użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadkach wyrazami „wydanych i unieważnionych dowodów osobistych”.

Zmiany innych ustaw

Art. 2

Zmiana brzmienia przepisu ust. 2 części II załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.) ma na celu dostosowanie jego brzmienia do treści projektowanych przepisów ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, regulujących zasady i sposób wydawania pełnego odpisu przetworzonych danych osobowych z ewidencji wydanych i unieważnionych (obecnie utraconych) dowodów osobistych.

Art. 3

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej w art. 3 ust. 1 pkt 8 dodano ministra właściwego do spraw wewnętrznych jako podmiot uprawniony do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym. Uregulowanie to jest konsekwencją przepisów art. 100 ust. 3 p.e) Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen, zgodnie z którym do SIS wprowadza się wydane dokumenty tożsamości, takie jak: dowody tożsamości, paszporty, które zostały skradzione, wykorzystane w niewłaściwy sposób, utracone lub unieważnione.

Art. 4

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo o notariacie i niektórych innych ustaw uchylono art. 5, którym wprowadzono obowiązek wpisywania w akcie zgonu numeru PESEL. Ustawa przyznała notariuszom szereg kompetencji w zakresie postępowania spadkowego, w tym prawo do wydawania aktów poświadczenia dziedziczenia ustawowego i testamentowego. Celem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu ustawa wprowadziła wymóg rejestracji aktów poświadczenia dziedziczenia w rejestrze prowadzonym przez Krajową Radę Notarialną w systemie informatycznym. Referencyjność systemu ma zapewnić między innymi numer PESEL spadkodawcy, który daje gwarancje, że w odniesieniu do tego samego spadku nie będą wydane dwa różne poświadczenia dziedziczenia.

Nie negując konieczności gromadzenia przez notariuszy informacji o numerze PESEL spadkodawcy, należy zaznaczyć, że umieszczenie jej w akcie zgonu nie jest właściwym rozwiązaniem. Zasadność odstąpienia od obowiązku wpisywania numeru PESEL w akcie zgonu wynika przede wszystkim z istoty aktów stanu cywilnego, których funkcją nie jest określenie tożsamości człowieka, ale wskazanie jego stanu cywilnego, rozumianego jako sytuacja prawna w rodzinie. Podkreślić należy również, że akty stanu cywilnego powinny być spójne i zawierać tożsame dane, a zatem umieszczenie numeru PESEL w akcie zgonu wiązałoby się z koniecznością umieszczenia tego numeru w pozostałych aktach stanu cywilnego, a w konsekwencji w wydawanych odpisach skróconych i zupełnych.

Nie bez znaczenia jest również fakt, iż zamieszczenie numeru PESEL w akcie zgonu nie zawsze będzie możliwe oraz doprowadzi do zróżnicowania zawartości polskich dokumentów i druków wielojęzycznego odpisu skróconego, wydawanego zgodnie z Konwencją Nr 16 Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego z 1976 r., która nie przewiduje umieszczenia wskazanej informacji.

Wprowadzenie numeru PESEL do aktu zgonu pociąga za sobą również określone skutki finansowe, które nie zostały przewidziane w procesie legislacyjnym. Konsekwencją powyższego jest brak zabezpieczenia w budżecie państwa na rok 2008 środków umożliwiających organom administracji publicznej wykonanie nałożonego na nie obowiązku.

Odstąpienie od obowiązku wpisywania numeru PESEL w akcie zgonu nie naruszy założeń ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie i niektórych innych ustaw, a tym samym nie utrudni uzyskania notarialnego poświadczenia dziedziczenia. Informacje o danych spadkodawcy, w tym o jego numerze PESEL, spadkobiercy będą mogli bezpłatnie uzyskać ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych. Wskazany cel został osiągnięty przez zmianę art. 44h ust. 9 i 10 projektu ustawy.

Art. 5 – 7

Wprowadzenie przepisów przejściowych jest związane z prowadzonymi pracami nad budową ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych. Przewidywany termin zakończenia prac nad budową ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych zaplanowano na dzień 31 grudnia 2008 r. Jednakże z uwagi na konieczność udostępniania danych dotyczących dowodów osobistych od daty wejścia w życie niniejszej ustawy powinien być zapewniony określonym podmiotom dostęp do dotychczasowej zawartości informacyjnej ogólnokrajowej ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych.

Zmiana ustawy pociągnie za sobą również konieczność zmiany przepisów wykonawczych regulujących szczegółowo tryb postępowania w sprawach dowodów osobistych oraz przekazywania przez gminy danych z ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (obecnie wydanych i utraconych).

Projekt przewiduje, iż przepisy ustawy w zakresie udostępniania danych za pomocą urządzeń teletransmisji danych w drodze weryfikacji danych wejdą w życie z dniem ogłoszenia. Rozwiązanie takie jest warunkowane ważnym interesem państwa i nie jest sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawnego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Skutki wprowadzenia ustawy:

1) podmioty, na które oddziałuje akt normatywny:

- właściwe organy administracji publicznej (organy gmin, kierowników urzędów stanu cywilnego, wojewodów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych),
- obywateli polskich, na których spoczywa obowiązek posiadania dowodu osobistego.

2) wpływ aktu na sektor finansów publicznych

Koszt modernizacji oprogramowania do obsługi ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych (OEWiUDO) związanego ze zmianą zawartości OEWiUDO, wprowadzanego ustawą nie powinien przekroczyć 2 mln zł.

Kwota ta pokryje koszty modernizacji systemu ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, w zakresie niezbędnym do realizacji przepisów ustawy. W szczególności zapewni realizację wymagań zawartych w art. 44e ust. 4, mówiącym o konieczności ewidencjonowania utraconych niespersonalizowanych blankietów

dowodów osobistych. Wymieniony w ustawie zakres danych znajduje się tylko i wyłącznie w informatycznych systemach policyjnych – w konsekwencji, aby ogólnokrajowa ewidencja wydanych i unieważnionych dowodów osobistych mogła realizować ustawowy wymóg ewidencjonowania wspomnianych blankietów, powinien powstać interfejs zasilający OEWiUDO stosownym podzbiorem danych pobranych z systemów policyjnych.

Realizacja powyższego w żaden sposób nie propaguje zmiany w lokalnych ewidencjach ludności, a co za tym idzie – modernizacja gminnych systemów ewidencyjnych nie jest konieczna. Reszta zmian przewidzianych w projekcie, z punktu widzenia ewidencji lokalnych ma charakter kosmetyczny i nie wiąże się z nakładami finansowymi.

Budowę dedykowanego systemu umożliwiającego zasilenie zbioru OEWiUDO danymi z Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP) dotyczącymi utraconych niespersonalizowanych blankietów dowodowych oszacowano na koszt około 700 000 zł.

W ramach tej kwoty zostałyby wykonane następujące prace:

- 100 tys. zł – zbudowanie infrastruktury komunikacyjnej na linii OEWiUDO – KSIP (niezbędny sprzęt i oprogramowanie),
- 300 tys. zł – opracowanie i implementacja standardów komunikacyjnych między oboma systemami (oprogramowanie),
- 300 tys. zł – wdrożenie systemu (usługa).

Pozostała kwota, około 1 300 000 zł, zostałaby przeznaczona na zmianę kierunku zasilania OEWiUDO. Prace nad tym przedsięwzięciem skupiłyby się na:

- 200 tys. zł – przeadresowaniu baz centralnych, celem uniknięcia modyfikacji blisko 2.500 instancji aplikacji lokalnych (oprogramowanie),
- 600 tys. zł – wykonaniu interfejsu zasilającego SCPDO (System Centralnej Personalizacji Dowodów Osobistych) danymi z OEWiUDO (oprogramowanie),
- 500 tys. zł – wdrożenie interfejsu (usługa).

Zmiana zawartości OEWiUDO w zakresie zaproponowanym w projekcie ustawy może być sfinansowana ze środków zabezpieczonych w budżecie MSWiA na realizację Projektu pl.ID, będącego kontynuacją działań zapoczątkowanych w Projekcie PESEL2. W ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka jest możliwe dofinansowanie w wysokości nieprzekraczającej 85 %.

Zwolnienie na podstawie art. 44h ust. 10 podmiotów wyszczególnionych tym przepisem z opłat za udostępnianie ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych danych niezbędnych do sporządzenia aktu poświadczenia dziedziczenia nie może przyczynić się do zmniejszenia wpływów do budżetu państwa, gdyż do chwili obecnej nie było rozwiązań prawnych, umożliwiających organom takie działanie, a więc nie były wydawane zaświadczenia w tym przedmiocie, w związku z czym nie było z tego tytułu wpływu środków do budżetu państwa.

3) wpływ aktu na sytuację społeczną

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację społeczną.

4) wpływ aktu na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5) wpływ aktu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Wejście w życie ustawy spowoduje uproszczenie procedur administracyjnych dla firm przez umożliwienie przedsiębiorcom korzystania z usług administracyjnych on-line oferowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Korzystanie z usług w trybie on-line przyczyni się przede wszystkim do obniżenia kosztów działalności przedsiębiorstw oraz do zmniejszenia kalkulowanego ryzyka związanego z przypadkami podawania nieaktualnych danych adresowych lub fałszywej tożsamości przez klientów firm czy przedsiębiorstw, a także wykorzystania fałszywych lub nieaktualnych dokumentów poświadczających tożsamość.

6) wpływ aktu na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

2. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został przedstawiony wojewodom, Krajowej Izbie Gospodarczej, Związkowi Banków Polskich, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Krajowej Izbie Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Na posiedzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 28 maja 2008 r. projekt został pozytywnie zaopiniowany; z pozostałymi podmiotami projekt został uzgodniony.

Niniejszy projekt został również zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co umożliwiło innym zainteresowanym podmiotom, w szczególności tym, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag projektodawcy. W tym trybie Główny Urząd Statystyczny zgłosił uwagi, które nie zostały uwzględnione, gdyż przedstawione propozycje wykraczały poza zakres zmian zaproponowanych w projekcie.

W ramach konsultacji społecznych uwagi zgłosili:

- Związek Banków Polskich:
 - a) uwzględniając zgłoszoną do art. 44h ust. 7a uwagę – zmieniono przepis dotyczący udostępniania danych w drodze weryfikacji danych, doprecyzowując, że dane ze zbioru PESEL oraz z ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych są udostępniane podmiotom uprawnionym do przetwarzania danych dla celów prowadzonej działalności,
 - b) nie uwzględniono uwagi dotyczącej zmian w art. 44f ustawy, ponieważ treść tego przepisu została w pierwotnej wersji zmieniona art. 2 przedmiotowego projektu, w którym wskazano, że użyte w różnej liczbie i przypadku wyrazy „wydanych i utraconych dowodów osobistych” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie

i przypadku wyrazami „wydanych i unieważnionych dowodów osobistych”,

– Polska Izba Ubezpieczeń:

- a) propozycja dotycząca rozszerzenia katalogu podmiotów, którym dane są udostępniane w drodze teletransmisji bez konieczności składania każdorazowego wniosku w zakresie weryfikacji danych gromadzonych w ich systemach, o których mowa w art. 44h ust. 1 ustawy o instytucjach sektora finansowego (w szczególności zakładom ubezpieczeń, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu), nie została uwzględniona; podmiotom tym dane będą udostępniane na zasadach określonych w art. 1 pkt 10 niniejszego projektu, którym dodano w art. 44h nowe ust. 7a i 7b. Rozszerzenie art. 44h ust. 1 o podmioty takie jak instytucje sektora finansowego uprawnione do udostępniania za pomocą urzędów teletransmisji danych w drodze weryfikacji danych w zbiorze PESEL i ogólnokrajowej ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych stanowiłoby powtórzenie przepisu art. 44h ust. 7a,
- b) w art. 42 ust. 3 ustawy, zgodnie z uwagą, rozszerzono katalog organów, którym osoba znajdująca dowód osobisty osoby trzeciej obowiązana jest przekazać ten dokument. Nie uwzględniono uwagi dotyczącej nałożenia na osobę fizyczną obowiązku odsyłania znalezionej dowodu osobistego na adres wskazany w dokumencie, ponieważ w praktyce egzekwowanie tego obowiązku byłoby niemożliwe,
- c) nie uwzględniono propozycji uzupełnienia art. 44h ust. 7 ustawy o przepis umożliwiający udostępnianie danych w postaci teletransmisji również w przypadku, gdy uprawnienie do uzyskania danych wynika z odrębnych przepisów, uznając, że obecnie obowiązujący art. 44h ust. 1 w połączeniu z art. 44h ust. 7 reguluje tę kwestię,
- d) uwaga dotycząca rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do udostępniania danych w drodze weryfikacji danych za pomocą urzędów do teletransmisji danych została częściowo

uwzględniona, gdyż zaproponowany przepis art. 44h ust. 7a stanowi doprecyzowanie odnoszące się do zawartości raportu o braku zgodności lub potwierdzenia zgodności danych, o którym mowa w art. 44h ust. 7b,

e) nie uwzględniono uwagi dotyczącej wskazania w ustawie, iż brak decyzji odmownej w określonym terminie oznacza zgodę organu nadzoru, gdyż kwestie te regulują przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego,

– Wojewoda Dolnośląski:

a) nie uwzględniono propozycji doprecyzowania przepisu art. 37 ust. 1, że miejsce urodzenia zamieszczane jest w dowodzie osobistym w brzmieniu aktualnie obowiązującym, gdyż brzmienie nazwy urodzenia wynika z § 14 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego, sposobu prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, ich kontroli, przechowywania i zabezpieczenia oraz wzorów aktów stanu cywilnego, ich odpisów, zaświadczeń i protokołów (Dz. U. Nr 136, poz. 884, z późn. zm.), a zapis tej informacji w dowodzie osobistym nie może być sprzeczny ze wskazanym przepisem,

b) nie uwzględniono uwagi dotyczącej zmiany przepisu art. 37 ust. 1 ustawy przez wskazanie zamiast „imiona rodziców” – „imię ojca i imię matki” z uwagi na zastrzeżenie Centrum Personalizacji Dokumentów, gdyż zaproponowana zmiana przepisu skutkowałaby koniecznością zmiany wzoru dowodu osobistego i pociągnęłaby za sobą dodatkowe koszty dla budżetu państwa,

c) nie uwzględniono propozycji zmiany przepisów w art. 37 ust. 1 i 2 ustawy polegającej na zamieszczeniu we wzorze dowodu osobistego zapisu „brak adresu zameldowania”, gdy osoba nie jest zameldowana na pobyt stały lub czasowy ponad 3 miesiące, oraz zapisu „podpis niemożliwy”, gdy złożenie przez posiadacza dokumentu własnoręcznego podpisu jest niemożliwe, ponieważ

więzałoby się to z koniecznością tłumaczenia tych zapisów na język angielski,

- d) w art. 43 ust. 1, uwzględniając uwagę, zastąpiono wyraz „wydania” zwrotem „odbioru”, ponadto przeredagowano przepis art. 43 ust. 1 pkt 4 i doprecyzowano, że unieważnienie poprzedniego dowodu osobistego następuje z dniem odbioru nowego dowodu osobistego,
- e) nie uwzględniono uwagi dotyczącej uzupełnienia treści art. 44a ust. 2 pkt 18 o dane dotyczące unieważnionych dowodów osobistych, ponieważ z treści tego punktu wynika, że w zbiorach ewidencji ludności gromadzi się dane o poprzednich dowodach osobistych (zatem także o unieważnionych dokumentach), tym bardziej, że zbiory ewidencji ludności zawierają dane dotyczące osób; dane są zawarte w ewidencjach wydanych i unieważnionych dowodów osobistych,
- f) w art. 44e ust. 3, uwzględniając uwagę, doprecyzowano zapis „imiona” przez wskazanie „imię (imiona)” – zapis ten jest tożsamy z treścią art. 37 ust. 1 dotyczącym danych zamieszczanych w dowodach osobistych,
- g) nie uwzględniono propozycji rozszerzenia katalogu danych, o których mowa w art. 44e ust. 3, o nazwiska i imiona, na które były wystawione poprzednie dowody osobiste, gdyż OEWiUDO jest zbiorem dotyczącym wydanych i unieważnionych dowodów osobistych, a nie zbiorem danych o osobach,
- h) nie uwzględniono propozycji zmian art. 44g ust. 1 i art. 44i ust. 6, ponieważ tryb postępowania administracyjnego wynika z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego,
- i) nie uwzględniono uwagi odnoszącej się do doprecyzowania w art. 44h ust. 7 przepisu dotyczącego każdorazowego składania wniosku o udostępnianie danych przez podmioty, o których mowa w art. 44h ust. 1, którym dane mogą być udostępniane za pomocą urządzeń teletransmisji danych, gdyż po otrzymaniu decyzji (o

którą należy wnioskować) uprawniającej do udostępniania danych w drodze teletransmisji nie składa się dodatkowych wniosków,

– Wojewoda Lubuski:

- a) nie uwzględniono propozycji zmiany w art. 34 ust. 1 przez określenie, że obywatel polski zamieszkały w RP jest obowiązany do posiadania ważnego dowodu osobistego, ponieważ z przepisów ustawy wynika, iż posiadacz dowodu osobistego jest obowiązany do jego wymiany z powodu utraty ważności,
- b) nie uwzględniono uwagi dotyczącej art. 37 polegającej na niezamieszczaniu w dowodzie osobistym adresu zameldowania na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące, gdyż osoby nieposiadające zameldowania na pobyt stały są zainteresowane, aby mieć wpisany w dowodzie osobistym adres pobytu czasowego, o którym mowa w wymienionym przepisie,
- c) nie uwzględniono uwagi dotyczącej zamieszczenia grupy krwi w dowodzie osobistym na życzenie wnioskodawcy, ponieważ wpis takiego może dokonać jedynie uprawniony pracownik służby zdrowia, a nie pracownik organu gminy; wpisanie błędnej grupy krwi bez możliwości dokonania szybkiej korekty mogłoby być niebezpieczne dla posiadacza dowodu osobistego,
- d) nie uwzględniono uwagi dotyczącej wskazania w art. 40 ust. 2 pkt 2, art. 42 ust. 1 i 3 innego niż zaproponowany terminu, ponieważ termin „niezwłocznie” oznacza, że określoną czynność należy dokonać najszybciej jak to będzie możliwe, natychmiast po zaistnieniu określonych okoliczności,
- e) w art. 43 ust. 1, uwzględniając uwagę, zastąpiono wyraz „wydania” zwrotem „odbioru”; ponadto przeredagowano zapis całego art. 43 pkt 4,

– Wojewoda Łódzki:

- a) w art. 14 ust. 2 uwzględniono uwagę odnoszącą się do miejsca zameldowania dziecka przez doprecyzowanie właściwości

miejscowej organu gminy, do którego jest przekazywane zgłoszenie urodzenia dziecka;

- b) nie uwzględniono propozycji doprecyzowania zapisu art. 37 ust. 1, że miejsce urodzenia jest zamieszczane w dowodzie osobistym w brzmieniu aktualnie obowiązującym, gdyż brzmienie nazwy urodzenia wynika z § 14 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego, sposobu prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, ich kontroli, przechowywania i zabezpieczenia oraz wzorów aktów stanu cywilnego, ich odpisów, zaświadczeń i protokołów (Dz. U. Nr 136, poz. 884, z późn. zm.), a zapis tej informacji w dowodzie osobistym nie może być sprzeczny ze wskazanym przepisem,
- c) w art. 42 ust. 2 ustawy wykreślono zwrot „właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego”, ponieważ właściwość organu do wydania dowodu osobistego wynika z art. 45 ustawy,
- d) nie uwzględniono uwagi dotyczącej rozszerzenia przepisu art. 42 ust. 3 ustawy przez nałożenie na posiadacza dowodu osobistego obowiązku zwrotu do organu gminy dowodu osobistego, który został utracony, a następnie odnaleziony. Dokument zgłoszony jako utracony, z uwagi na wniesienie opłaty za jego wydanie, stanowi własność jego posiadacza, a organ powinien jedynie unieważnić ten dokument w prowadzonych ewidencjach, tym bardziej, że w przypadku utraty dowodu osobistego osoba jest obowiązana do złożenia wniosku o wydanie nowego dokumentu,
- e) w art. 43 ust. 1 pkt 5 ustawy uwzględniono uwagę i wykreślono zapis odnoszący się do obowiązku organu gminy unieważnienia dowodu po upływie 90 dni od zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 zniszczenia dokumentu lub zaistnienia innej okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości osoby, ponieważ organ ten nie poweźmie takich informacji z urzędu,
- f) nie uwzględniono uwagi dotyczącej pozostawienia dotychczasowej treści art. 44i ust. 6 odnoszącej się do odwołań, ponieważ tryb

postępowania odwoławczego określają jasno przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego,

- Wojewoda Małopolski – w art. 42 ust. 1 ustawy uwzględniono uwagę dotyczącą określenia terminu, w którym osoba jest obowiązana złożyć właściwemu organowi znaleziony dowód osobisty innej osoby, doprecyzowując w tym przepisie, że czynności tej należy dokonać przed upływem drugiej doby od chwili znalezienia dowodu osobistego,
- Wojewoda Podkarpacki:
 - a) w art. 43 ust. 1 uwzględniono uwagę przez stworzenie możliwości unieważnienia dowodu osobistego wydanego z naruszeniem trybu postępowania określonego w ustawie (podobnie jak w ustawie o dokumentach paszportowych),
 - b) nie uwzględniono propozycji zmiany przepisów art. 9 i art. 47 ust. 1 ustawy odnoszących się do postępowania meldunkowego, ponieważ proponowana zmiana przepisów dotyczy wyłącznie kwestii związanych z dowodami osobistymi, gromadzeniem i udostępnianiem danych ze zbiorów ewidencji ludności oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych przez organy administracji publicznej w drodze weryfikacji danych; proponowana zmiana wykracza poza zakres proponowanej nowelizacji,
 - c) nie uwzględniono propozycji jednoznacznego uregulowania kwestii nieodpłatnego udostępniania danych komornikom, gdyż sprawy te są uregulowane w innych przepisach,
- Wojewoda Śląski:
 - a) w art. 43 ust. 2 ustawy, uwzględniając uwagę, wprowadzono przepis określający formę unieważnienia dowodu osobistego (w formie czynności materialno-technicznej oraz decyzji administracyjnej),
 - b) w art. 43 pkt 5 ustawy wykreślono przepis odnoszący się do obowiązku organu gminy unieważnienia dowodu po upływie 90 dni od zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2

(tj. zniszczenia dokumentu lub zaistnienia innej okoliczności utrudniającej ustalenie tożsamości osoby), uznając za słuszną uwagę, że organ gminy nie poweźmie takich informacji z urzędu,

c) nie uwzględniono sugestii unormowania górnej granicy zameldowania osoby na pobyt czasowy oraz zmian w art. 15 ust. 2 ustawy, ponieważ sprawy meldunkowe nie są przedmiotem tej regulacji,

– Wojewoda Świętokrzyski:

a) w art. 14 ust. 1 doprecyzowano, że dane dotyczące zmiany stanu cywilnego, imienia lub nazwiska oraz innych zmian w aktach stanu cywilnego przekazuje organ – tj. kierownik usc, a nie urząd stanu cywilnego,

b) w art. 14 ust. 2 doprecyzowano właściwość miejscową organu gminy, do której jest przekazywane zgłoszenie urodzenia dziecka,

c) w art. 14 ust. 3 i 4 uzupełniono o przepis umożliwiający przekazywanie danych w przypadku braku miejsca pobytu stałego osoby – organ właściwy ze względu na ostatnie miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 3 miesiące,

d) w art. 42 ust. 2 ustawy skreślono zapis „właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego”, ponieważ właściwość organu do wydania dowodu osobistego wynika z art. 45 ustawy,

e) uwzględniając uwagę w art. 3 projektu doprecyzowano nazwę ustawy, o której mowa w tym przepisie,

– Wojewoda Zachodniopomorski:

a) nie uwzględniono propozycji uzupełnienia treści art. 44a ust. 2 pkt 18 ustawy o dane dotyczące unieważnionych dowodów osobistych, ponieważ z treści przepisu wynika, że w zbiorach ewidencji ludności gromadzi się dane o poprzednich dowodach osobistych (w tym także o unieważnionych dokumentach), tym bardziej, że ponieważ zbiory ewidencji ludności zawierają dane dotyczące osób, a ewidencje wydanych i unieważnionych dowodach osobistych powinny zawierać wszelkie dane dotyczące

dowodów osobistych (w tym przyczyny i datę unieważnienia dokumentu).

3. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej
Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

07/24-KT